

VaYerah

(vervolg) By Ketril Blad

Then God opened her eyes, and she saw a well of water. And she went and filled the skin with water and gave the boy a drink. (Gen. 21:19 ESV)

Toen opende God haar ogen en ze zag een waterbron. En ze ging en vulde de huid met water en gaf de jongen een dronk. (Gen. 21:19 ESV)

Waar is de oplossing tot het probleem?

Avraham had divorced Hagar and sent her on her journey with his teenager son, Ishmael. They had trouble in the desert because they couldn't find water. Ishmael was about to die because he was ill. Hagar went away from him because she didn't want to see him die. They both cried, but the Eternal only heard the voice of the boy and sent an angel with a message for her. The angel didn't tell her where the water was but that she had to help her son because he was to become a great nation. In that moment, the Almighty opened Hagar's eyes so she could see the well and that's how they survived this potentially mortal crisis.

Avraham had van Hagar gescheiden en haar met haar tienerzoon, Ismaël, op reis gestuurd. Ze hadden een probleem in de woestijn omdat ze geen water konden vinden. Ismaël stond op het punt te sterven omdat hij ziek was. Hagar ging van hem weg omdat ze hem niet wilde zien sterven. Beiden riepen, maar de Eeuwige hoorde alleen de stem van de jongen en stuurde een engel met een boodschap voor haar. De engel zei haar niet waar het water was, maar dat ze haar zoon moest helpen, omdat hij tot een grote natie zou uitgroeien. Op dat moment opende de Almachtige Hagar's ogen zodat ze de bron kon zien en dat is hoe ze deze potentieel dodelijke crisis overleefden.

We can learn several things from this narration in the Torah. First, Avraham sent Hagar and their son Ishmael away even though it hurt him. He did so because the Eternal had ordered him to do it. We have to obey the Eternal even if it is painful. The path of obedience is not the easiest path. Most of the times it is hard and many times we have to suppress our feelings; but if the Eternal commanded it, it is for the best and we simply have to obey.

We kunnen uit dit verhaal in de Tora verschillende dingen leren. Ten eerste, Avraham zond Hagar en hun zoon Ismaël weg, hoewel het hem pijn deed. Hij deed dat omdat de Eeuwige hem had bevolen het te doen. We moeten de Eeuwige gehoorzamen ook al is het pijnlijk. Het pad van gehoorzaamheid is niet de makkelijkste weg. Meestal is het moeilijk en vaak moeten we onze gevoelens onderdrukken, maar als de Eeuwige het gebod, is het voor ons best en hebben we gewoon te gehoorzamen.

The second teaching is that Hagar wasn't a good mother leaving her son by himself. She was more engrossed in her own suffering than in the boy's. She didn't want to see her son die, but in case he had died, he would have needed his mother more than ever during his last moments in life.

De tweede lering is dat Hagar geen goede moeder was, haar zoon aan hemzelf overlatend. Ze was meer verdiept in haar eigen leed dan in de jongen. Ze wilde haar zoon niet zien sterven, maar in het geval hij gestorven was, zou hij zijn moeder meer dan ooit nodig gehad hebben tijdens zijn laatste levensmomenten.

We also learn that Hagar didn't put the promise about Ishmael's future in her heart. She knew what the Eternal had said about the future of her son (17:20), but when the crisis came she didn't care for that promise.

We leren ook dat Hagar de belofte over de toekomst van Ismaël niet in haar hart gezet had. Ze wist wat de Eeuwige over de toekomst van haar zoon had gezegd (17:20), maar toen de crisis kwam trok ze zich niets van die belofte aan.

Instead of trusting the Eternal who gave the promise, she acted and spoke totally in the opposite direction believing that her son would die. That was one of the reasons why the Eternal didn't hear her cry but only the boy's.

When the angel spoke to Hagar, he didn't give her the solution to the problem, but dealt instead with something more important, the reason why she didn't get help before. Her way of treating her child prevented the Eternal's intervention in her life. Her disbelief and rejection of the promise were obstacles for the Eternal's hand during the crisis. When she paid attention to what the angel said – to take care of her child and focus on the divine promise for his future, then she was in the right condition for receiving help. In that moment, the Eternal opened her eyes to let her see that exactly in the place where they were, there was a well.

Where was the solution to the problem? In this passage we learn that:

- The solution to all problems is always in the Eternal.
- If we mistreat those who are around us, the Eternal cannot send help.
- If we don't pay attention to what He has said, He cannot help us.
- When we repent of our lack of love to our neighbour and we pay attention to the divine message, we will be in the condition of finding the solution to the problem.

Help is not far away. It is actually close to where we are, we only need to open our senses in order to perceive whatever is within our reach.

Cry out to heaven when you are facing a crisis. Look around you to check if you haven't mistreated your neighbour. Trust what the Eternal told you and obey what He says now. Open your eyes and look around, help is within reach. Act, meet the needs of those who are under your care and the Eternal will be with you.

May the Eternal make us sensitive to perceive his hints and act accordingly, and not according to our own hearts.

In plaats van te vertrouwen op de Eeuwige die de belofte gaf, handelde en sprak ze helemaal in de tegenovergesteld, gelovend dat haar zoon zou sterven. Dat was één van de redenen waarom de Eeuwige haar niet hoorde huilen, maar alleen de jongen.

Toen de engel tot Hagar sprak, heeft hij haar niet de oplossing van het probleem gegeven, maar in plaats daarvan iets belangrijker behandeld, de reden waarom ze daarvoor geen hulp kreeg. Haar manier van haar kind behandelen voorkwam het tussenkomen van de Eeuwige in haar leven. Haar ongeloof en afwijzen van de belofte waren obstakels voor de hand van de Eeuwige tijdens de crisis. Toen ze aandacht besteedde aan wat de engel zei - te zorgen voor haar kind en zich te richten op de goddelijke belofte voor zijn toekomst, toen was ze in de juiste conditie om hulp te ontvangen. Op dat moment, opende de Eeuwige haar ogen om haar te laten zien dat precies op de plaats waar ze waren, er een bron was.

Waar was de oplossing voor het probleem? In deze passage leren we dat:

- De oplossing voor alle problemen is altijd bij de Eeuwige.
- Als we degenen om ons heen verkeerd behandelen, kan de Eeuwige geen hulp sturen.
- Als we geen aandacht besteden aan wat Hij gezegd heeft, kan Hij ons niet helpen.
- Wanneer we spijt hebben van ons gebrek aan liefde voor onze naaste en we aandacht besteden aan de goddelijke boodschap, zullen we in de toestand verkeren van de oplossing van het probleem te vinden.

Hulp is niet ver weg. Ze is eigenlijk in de buurt van waar we zijn; we moeten alleen onze zintuigen openen om op te merken wat er binnen ons bereik is.

Roep het uit naar de hemel als je met een crisissituatie zit. Kijk om je heen om na te gaan of je uw naaste niet verkeerd behandeld hebt. Vertrouw op wat de Eeuwige je vertelde en gehoorzaam wat Hij nu zegt. Open je ogen en kijk rond, hulp is binnen handbereik. Doe, voldoe aan de behoeften van hen die onder uw zorg zijn en de Eeuwige zal met u zijn.

Moge de Eeuwige ons gevoelig maken om zijn hints waar te nemen en dienovereenkomstig te handelen, en niet volgens ons eigen hart.